

Projekt

z dnia 18 czerwca 2026 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W RZEPINIE**

z dnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Rzepina

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U.2026.662) w związku z art. 227 i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (t.j.Dz.U.2025.1691), Rada Miejska w Rzepinie uchwala co następuje:

§ 1. Skargę złożoną na działania Burmistrza Rzepina z dnia 9 czerwca 2026 r. uznaje się za bezzasadną, zgodnie z uzasadnieniem stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Rzepinie zobowiązując do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 9 czerwca 2026 r. do Urzędu Miejskiego w Rzepinie wpłynęła skarga na Burmistrza Rzepina, dotycząca sposobu rozpatrzenia zgłoszenia odnoszącego się do możliwości występowania konfliktu interesów pracownika samorządowego.

W skardze podniesiono, iż w dniu 11 marca 2026 zostało skierowane do organu gminy zgłoszenie dotyczące okoliczności mogących wskazywać na możliwość występowania konfliktów interesów pracownika samorządowego. W ocenie skarżącego zgłoszenie to nie zostało rozpatrzone w sposób wyczerpujący i budzący zaufanie obywateli do organów administracji publicznej. W związku z powyższym skarżący wnosi o przeprowadzenie postępowania skargowego przez Radę Miejską w Rzepinie, zbadanie prawidłowości działań Burmistrza Rzepina w zakresie rozpatrzenia tego zgłoszenia, czy podjęte czynności były zgodne z obowiązującymi przepisami prawa oraz zasadami bezstronności i transparentności działania administracji publicznej oraz pisemne poinformowanie go o sobie załatwienia skargi. W poprzedniej korespondencji skarżący wskazywał również na możliwość naruszenia art. 30 ustawy o pracownikach samorządowych.

Przewodnicząca Rady Miejskiej w Rzepinie skierowała przedmiotową skargę do Komisji Skarg Wniosków i Petycji celem zajęcia stanowiska w sprawie.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji zwrócił się do Burmistrza Rzepina o przedstawienie wyjaśnień do złożonych w skardze zarzutów.

Podczas posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, które odbyło się w dniu 16 i 18 czerwca 2026 r., Komisja, działając zgodnie z § 68 f Statutu Gminy Rzepin, zapoznała się z treścią przedmiotowej skargi, jak również z pozostałą korespondencją w sprawie i pisemnymi wyjaśnieniami złożonymi przez Burmistrza Rzepina.

Po szczegółowym zapoznaniu się z przedmiotem sprawy, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zważyła co następuje:

Skarga na Burmistrza co do sposobu załatwienia zawiadomienia o możliwym konflikcie interesów pracownika samorządowego jest bezzasadna z przyczyn podanych poniżej.

Burmistrz przeprowadził postępowanie wyjaśniające zgodnie z przepisami i standardami bezstronności, a z ustalonego stanu faktycznego nie wynika naruszenie art. 30 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (dalej: „u.p.s.”).

I. Zakres rozpoznania skargi przez Radę Miejską

Rada Miejska – działając w trybie przepisów działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (dalej: „k.p.a.”) – bada prawidłowość sposobu załatwienia skargi przez burmistrza, a nie rozstrzyga ponownie co do istoty zarzutów wobec pracownika w drodze aktu władczego. Postępowanie skargowe ma charakter uproszczony, jednoinstancyjny i kończy się zawiadomieniem o sposobie załatwienia skargi. Zawiadomienie Burmistrza stanowi czynność faktyczną będącą prawną formą działania organu administracji, a Rada Miejska – jako organ właściwy do rozpoznania skargi na Burmistrza – ocenia prawidłowość tego sposobu załatwienia.

W świetle orzecznictwa sądów administracyjnych organ nadzoru (wojewoda) w podobnych sytuacjach bada jedynie zgodność uchwały rady gminy w sprawie skargi z prawem – w zakresie trybu jej rozpatrzenia – co potwierdza, że zasadniczym kryterium oceny jest prawidłowość procedury i rzetelność ustaleń, a nie zastępowanie uznania organu wykonawczego innym poglądem co do zasadności skargi.

II. Standardy rozpatrywania skarg i rola Rady Miejskiej

Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego (rada gminy / miejska) wykonuje zadania w zakresie rozpatrywania skarg na działalność organu wykonawczego (burmistrza) poprzez komisję skarg, wniosków i petycji, powoływaną jako komisja stała. Komisja przygotowuje stanowisko, które nie jest dla rady wiążące, ale ma charakter merytorycznej rekomendacji. Rada, podejmując uchwałę, powinna oprzeć się na materiale

zgrupowanym w postępowaniu skargowym, analizując w szczególności: czy organ właściwy (burmistrz) podjął działania wyjaśniające, czy materiał dowodowy został zebrany w sposób wyczerpujący i obiektywny, czy dokonana ocena prawna pozostaje w zgodzie z obowiązującymi przepisami.

Z uzasadnienia uchwały Rady – jako odpowiedzi na skargę – powinny wynikać motywy, dla których Rada skargę uwzględniła bądź uznaje ją za bezzasadną. Wymóg należytego uzasadnienia uchwał organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego wynika ze współczesnych standardów państwa prawa i służy przeciwdziałaniu arbitralności.

W niniejszej sprawie Rada Miejska ogranicza się zatem do oceny czy Burmistrz:

- 1) prawidłowo zidentyfikował potencjalny konflikt interesów w kontekście art. 30 u.p.s.,
- 2) podjął adekwatne czynności wyjaśniające,
- 3) w sposób logiczny i zgodny z prawem uzasadnił odmowę uwzględnienia skargi na pracownika.

III. Treść i funkcja art. 30 u.p.s. – zakaz wykonywania określonych zajęć

Z komentowanego art. 30 u.p.s. wynika generalny zakaz wykonywania przez pracownika samorządowego zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z ustawy lub mogących wywołać uzasadnione podejrzenie o stronniczość lub interesowność. Przepis ten stanowi rozwinięcie standardu bezstronności i dbałości o interes publiczny, który znajduje swoje źródło również w art. 24 u.p.s. (podstawowe obowiązki pracownika samorządowego, w tym wykonywanie zadań sprawnie i bezstronnie oraz zachowanie godności).

W doktrynie podkreśla się, że art. 30 u.p.s. dotyczy stanowisk urzędniczych w jednostkach samorządu terytorialnego, a jego istotą jest nałożenie na pracownika samorządowego osobistego obowiązku samooceny i powstrzymania się od podejmowania aktywności, które mogą kolidować z obowiązkami służbowymi lub stwarzać uzasadnione podejrzenie o stronniczość lub interesowność; ustawodawca zrezygnował z konstrukcji uprzedniej zgody pracodawcy; pracodawca nie może zatem wprost „zakazać” określonej równoległej aktywności w drodze polecenia, ale jest obowiązany obserwować tę aktywność i wyciągać adekwatne konsekwencje prawne, gdy dojdzie do naruszenia standardów wynikających z art. 30 u.p.s.; komentowany przepis pełni funkcję antykorupcyjną i ma chronić zaufanie obywateli do bezstronności i rzetelności administracji samorządowej.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego akcentuje się niedopuszczalność sytuacji, w której pracownik samorządowy pełni równoległe funkcje mogące prowadzić do konfliktu interesów, np. wykonywanie czynności nadzoru inwestorskiego przez naczelnika wydziału architektury i budownictwa oceniono jako niedopuszczalne. Wskazuje to, że dla stwierdzenia naruszenia art. 30 u.p.s. konieczne jest ustalenie realnego zbiegu ról lub przynajmniej takiego ich powiązania, które obiektywnie rodzi uzasadnione podejrzenie stronniczości.

IV. Ocena działań Burmistrza przy rozpatrywaniu zawiadomienia o konflikcie interesów

Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że Burmistrz niezwłocznie po otrzymaniu skargi na pracownika (11 marca 2026 r.) wszczął czynności wyjaśniające, wzywając pracownika do złożenia pisemnych wyjaśnień (14 marca 2026 r.). Pracownik złożył wyjaśnienia w dniu 20 marca 2026 r., wskazując, że prowadzi działalność geodezyjną jako odrębną aktywność, poza godzinami pracy, bez wykorzystywania mienia, sprzętu czy dokumentów gminy, a wykonywane czynności nie są łączone z zakresem jego obowiązków służbowych.

Podejście to odpowiada wymogowi rzetelnego wyjaśnienia zarzutów w ramach postępowania skargowego w rozumieniu działu VIII k.p.a. – organ powinien zebrać stosowne wyjaśnienia od pracownika, którego skarga dotyczy, a następnie zweryfikować je w available dokumentacji.

Następnie Burmistrz zlecił przeprowadzenie kontroli w Referacie Gospodarki Komunalnej, Środowiska i Inwestycji w ramach kontroli zarządczej. Kontrola obejmowała wszystkie inwestycje realizowane od 1 stycznia 2024 r. do 28 lutego 2026 r. – łącznie 36 postępowań o udzielenie zamówień publicznych. W 9 z nich wymagane były usługi geodezyjne, jednak analiza dokumentacji powykonawczej wykazała, że pracownik nie wykonywał usług geodezyjnych w ramach tych postępowań, a wybór geodety należał do wykonawców, bez wpływu ze strony Gminy.

Takie działania Burmistrza należy uznać za adekwatne i zgodne ze standardami rzetelnego rozpatrywania skarg – organ nie poprzestał na oświadczeniu pracownika, lecz zweryfikował je poprzez analizę dokumentacji postępowań o udzielenie zamówień publicznych. W realiach sprawy stanowi to obiektywną podstawę do oceny czy działalność geodezyjna pracownika mogła wpływać na wykonywanie przez niego obowiązków służbowych.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika zarazem, że Gmina nie jest organem właściwym do wykonywania usług geodezyjnych (zadanie powiatu/starosty) oraz że Gmina – jako zamawiający – nie decyduje o wyborze konkretnego geodety, który działa w ramach umów zawieranych przez wykonawców.

W konsekwencji sam fakt, że pracownik prowadzi działalność geodezyjną na terenie Gminy, nie przesądza jeszcze o naruszeniu art. 30 u.p.s.. Decydujące jest, czy doszło do sytuacji, w której pracownik wpływał na wybór wykonawcy (lub podwykonawcy) świadczącego usługę geodezyjną, brał udział w przygotowaniu lub prowadzeniu postępowania, w którym mógł zapewnić sobie przewagę konkurencyjną, mógł realnie wykorzystać informacje służbowe lub pozycję w Urzędzie dla uzyskania korzyści w swojej działalności.

Z materiału ustalonego przez Burmistrza wynika, że takich przesłanek nie stwierdzono. Kontrola wykazała, że pracownik nie wykonywał usług geodezyjnych w postępowaniach, w których Gmina wymagała takich usług w SIWZ/dokumentacji zamówienia, wybór geodety należał do wykonawców, a nie do Gminy, nie wykazano bezpośredniego powiązania między zakresem obowiązków pracownika na stanowisku ds. inwestycji a jego prywatną działalnością geodezyjną.

W świetle interpretacji doktryny art. 30 u.p.s. ma zastosowanie wówczas, gdy równoległa działalność pracownika jest albo sprzeczna z obowiązkami pracowniczymi, albo obiektywnie stwarza uzasadnione podejrzenie stronniczości lub interesowności. Nie jest wystarczające subiektywne odczucie skarżącego; konieczna jest obiektywna możliwość powstania konfliktu interesów.

W niniejszej sprawie Burmistrz ustalił, że pracownik wykonuje działalność poza godzinami pracy, nie korzysta z zasobów gminy (sprzętu, dokumentów, baz danych), w badanym okresie nie wykonywał usług geodezyjnych w ramach postępowań o udzielenie zamówień publicznych, w których Gmina wymagała takich usług na poziomie dokumentacji postępowania, Gmina nie ma wpływu na wybór geodety przez wykonawców robót.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym brak jest podstaw do stwierdzenia, że pracownik naruszył zakaz z art. 30 u.p.s., a tym samym, że Burmistrz dopuścił się naruszenia prawa, odmawiając uwzględnienia skargi na pracownika.

V. Bezstronność, transparentność i przewaga konkurencyjna w branży geodezyjnej

Zarzuty skarżącego dotyczące „przewagi konkurencyjnej” pracownika w branży usług geodezyjnych i utraty zaufania obywateli do organów władzy wymagają rozróżnienia pomiędzy oceną etyczną (wrażliwością na potencjalne konflikty interesów), a oceną prawną, opartą na konkretnych normach (art. 30 i art. 24 u.p.s.).

Standard bezstronności wymaga, aby pracownik nie wykorzystywał informacji lub pozycji służbowej dla własnych korzyści majątkowych ani nie brał udziału w podejmowaniu decyzji w sprawach, w których ma interes osobisty. Jednakże z materiału zgromadzonego przez Burmistrza nie wynika, aby pracownik samorządowy uczestniczył w podejmowaniu rozstrzygnięć dotyczących inwestycji, przy których występował jako geodeta, wpływał na treść dokumentacji przetargowej w sposób sprzyjający swojej firmie, miał realną możliwość sterowania wyborem wykonawców lub podwykonawców.

Skoro Gmina – co ustalono – nie ma wpływu na wybór geodety przez wykonawcę i nie wykonuje usług geodezyjnych jako zadania własnego (są to zadania powiatu/starosty), trudno mówić o systemowej przewadze konkurencyjnej wynikającej z samego faktu zatrudnienia w wydziale inwestycji. Brak jest w materiale dowodowym przesłanek świadczących o nadużyciu pozycji służbowej.

Mając na uwadze powyższe, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji dokonując oceny całości zgromadzonego materiału, uznała, że Burmistrz rozpatrzył skargę na pracownika samorządowego z zachowaniem wymogów prawa i zasad bezstronności. Nie stwierdzono naruszenia art. 30 u.p.s. ani innych przepisów regulujących standardy etyczne pracowników samorządowych. Rekomenduje zatem skargę na Burmistrza jako organu rozpatrującego zawiadomienie o możliwym konflikcie interesów uznać za bezzasadną.

W konsekwencji dokonanej analizy i poczynionych ustaleń, Rada Miejska w Rzepinie, podzielając stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, stwierdza, że:

- 1) Burmistrz prawidłowo zareagował na skargę, niezwłocznie wszczynając postępowanie wyjaśniające i żądając od pracownika pisemnych wyjaśnień.
- 2) W ramach kontroli zarządczej przeprowadzono szeroką analizę wszystkich inwestycji Gminy z badanego okresu, ze szczególnym uwzględnieniem postępowań, w których wymagano usług geodezyjnych, co zapewnia obiektywizm i kompletność ustaleń.

- 3) Ustalenia faktyczne nie wykazały, aby pracownik wykonywał usługi geodezyjne w ramach postępowań o udzielenie zamówień publicznych, w których Gmina określała wymóg takich usług, ani aby miał wpływ na wybór geodety przez wykonawców.
- 4) Brak jest obiektywnych podstaw do stwierdzenia naruszenia przez pracownika zakazu wykonywania zajęć sprzecznych z obowiązkami ustawowymi albo stwarzających uzasadnione podejrzenie stronniczości lub interesowności w rozumieniu art. 30 u.p.s.
- 5) Tym samym działania Burmistrza przy rozpatrywaniu skargi na pracownika były zgodne z obowiązującymi przepisami prawa, w szczególności z ustawą o pracownikach samorządowych i przepisami działu VIII k.p.a., a także odpowiadały standardom bezstronności i transparentności administracji publicznej.

Z powyższych względów Rada Miejska w Rzepinie uznaje skargę złożoną w dniu 9 czerwca 2026 r. na działania Burmistrza Rzepina – za bezzasadną.

Niniejsza uchwała wraz z jej uzasadnieniem stanowią zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 238 § 1 k.p.a.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 § 1 k.p.a., w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy -bez zawiadamiania skarżącego.